

Timo Parvela

Patien

AIKAKIRJAT

TAMMI



VLKOASU: LAURA LYYTINEN
TEKSTI: TIMO PARVELA 2014
KUVITUS: PASI PITKANEN 2014
PAINETTU EU:SSA
ISBN 978-951-31-7800-0

Jimo Parvela

P.atién

AIKAKIRJAT

KUVITTANUT

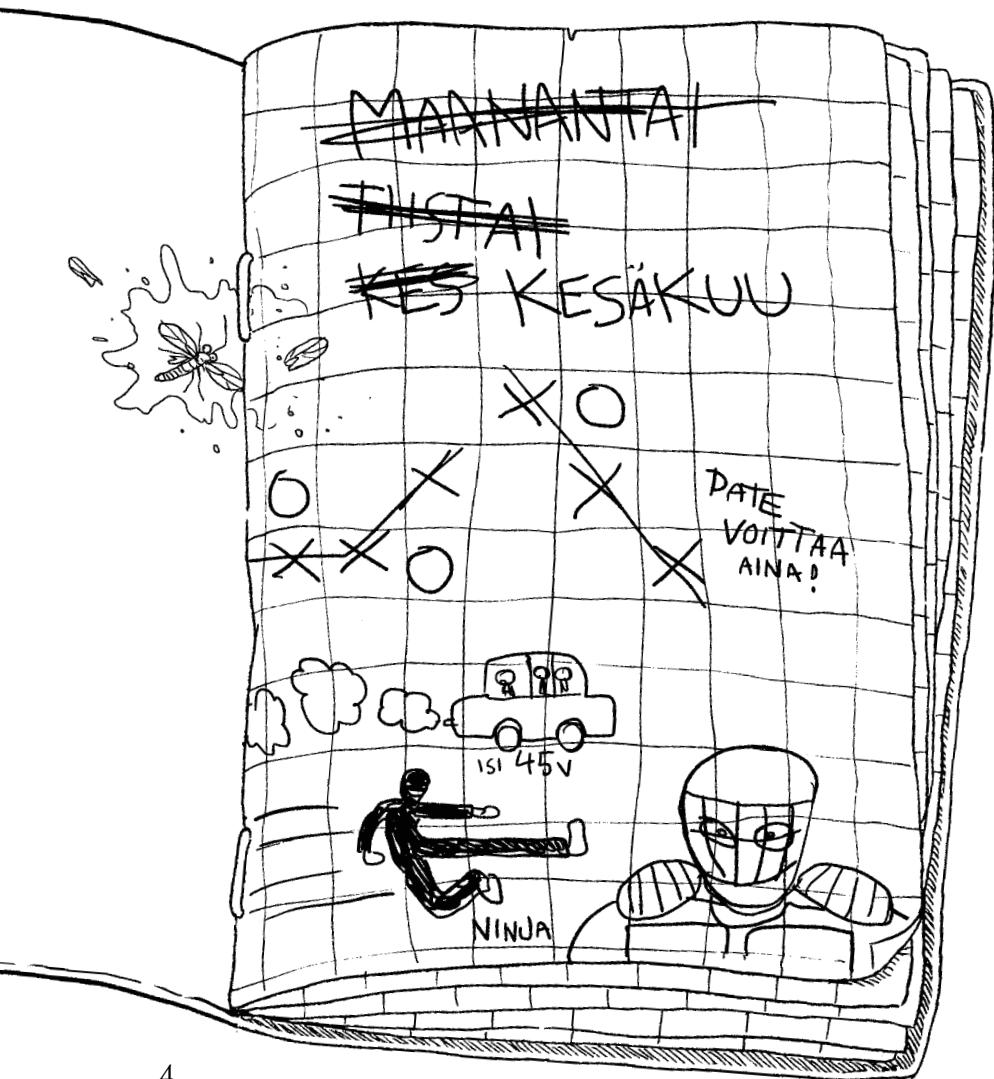
Pasi Pitkänen



KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ
TAMMI • HELSINKI

Sain opettajalta vihkon. "Siihen voi kirjoittaa kaik-
kea kivaa!" hän lupasi. "Kirjoita siihen kesälomas-
tasi", äiti sanoi. "Saanko minäkin kirjoittaa siihen?"
isä kysyi.

Epäilen salaliittoa.



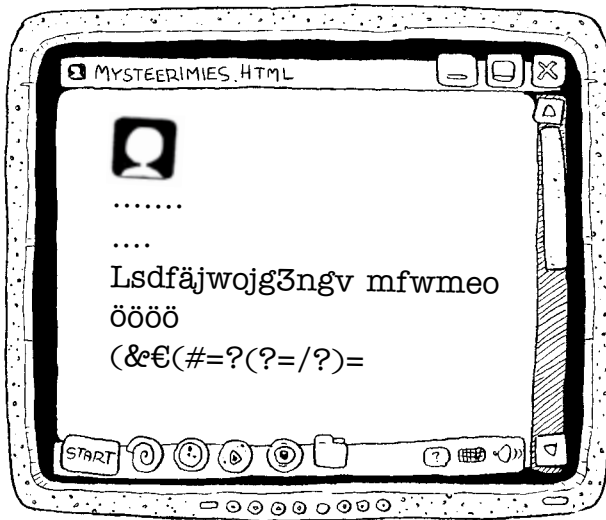
5.kesäkuuta

ALKU

Tuukka on minun kaverini. Hän kävi kylässä ja auttoi minua. Hän heitti vihkon roskiin.

Tuukka: Vihkot ovat antiikkia!

Tuukka on tosi älykäs. Siksi minä ihmettelinkin, että hän heitti antiikkivihkon pois. Antiikki on arvokasta. Sitten Tuukka teki minulle tämän tosi tosi supersalaisen nettisivun. Tänne voi kirjoittaa mitä mieleen juolahtaa, eikä kukaan saa koskaan tietää. Hieno homma. Minä voin kirjoittaa kaiken, mitä mielessäni liikkuu. Aloitan heti.



Nyt ei kyllä juolahda mieleen mitään muuta.

Minä vähän hämmästyin, kun sain viestejä koulukavereilta, vaikka kaiken piti olla salaista.

14 kommenttia:



Ella: Terve Pate! Hauskaa, että sinulla on oma blogi.



Tuukka: Terve Pate! Sinä olet nyt kehityksen kärjessä.



Hanna: Hei Pate!



Tiina: Moi Pate!



Pukari: Minä plokkaan kaikkia blogistaniaan, jos minun täytyy tervehtiä.



Samppa: Nonni, tämä menee ihan huonosti. Pate on terve, mutta minulla on nuha.



Pate: Ei, ei ei ei. Te kaikki olette erehtyneet. En minä ole Pate. Minä en tunne koko tyyppiä. Tämä on... on... Mysteerimiehen supersalainen päiväkirja. Menkää pois tai minä hyptonisoin teidät efelanteiksi.

Ai niin, mitä muuten tuli läksyksi?



Ella: Ei mitään!



Tuukka: Nyt on kesäloma.



Hanna: Hiihi, Pate on mysteerimöykky.



Tiina: Pate on arvoitus kaikille.



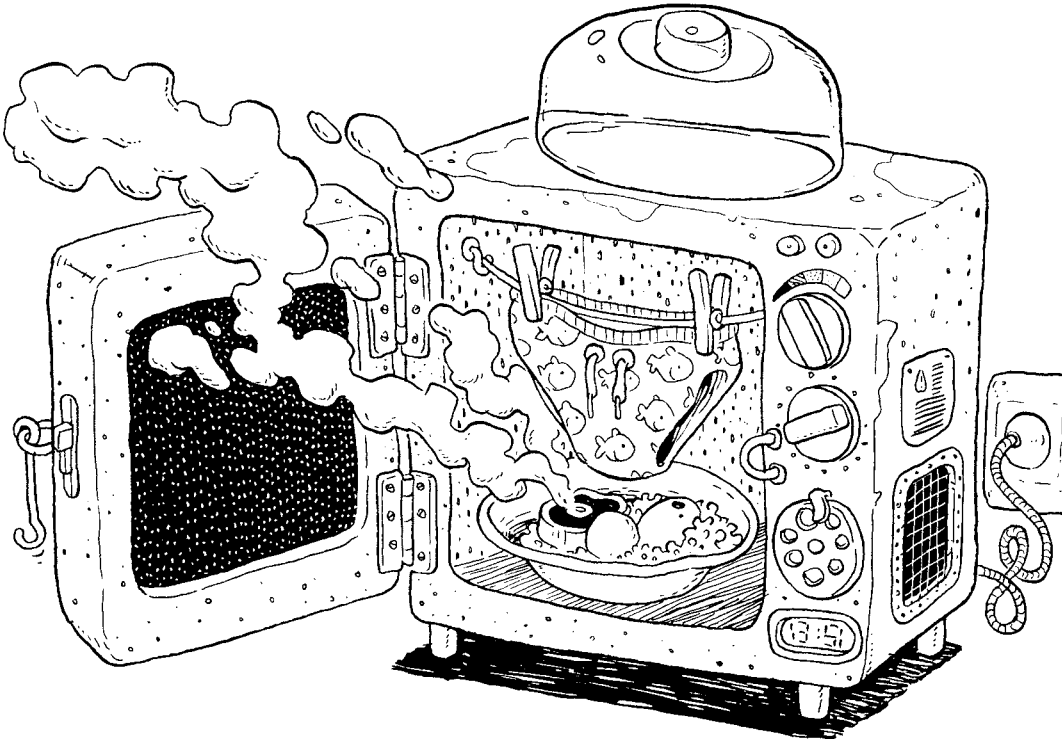
Pukari: Minä en lue kenenkään plopeja, enkä varsinkaan kirjoita niihin.



Samppa: Batman on paljon salaisempi.



Pate: No okei. Olen minä Pate, mutta se on sitten salaisuus. Nyt täytyy lopettaa. Äiti kiljuu. Hän löysi uimahousut, jotka kuivasin mikroaaltouunissa. Mistä minä olisin voinut tietää, että äidin lounaslautanen oli samassa uunissa?



14. kesäkuuta

RETKI

Jee. Minä kuulin, että me mennään ulkomaille. Isä sanoi, että me mennään paikkaan, jossa on kuumaa, outoja tuoksuja ja paljon porukkaa. Äiti sanoi, että siellä on paljon nähtävää ja halpoja vaatteita. Nyt en ehdi kirjoittaa enempää. Täytyy pakata. Lähtö on juuri nyt.



Palattiin jo. Ymmärsin vähän väärin. Mentiinkin ostoskeskukseen, jossa oli kesälennusmyynti. Onneksi minulla oli snorkkeli. Oli kuumaa ja haisi pahlalle.

29. kesäkuuta

UUTINEN

Äiti ja isä ovat tuijottaneet minua omituisesti koko päivän. Se ei tiedä hyvää. He suunnittelevat jotain. Niin suunnittelen minäkin. Minä suunnittelen pakkoa. Minä pakenen ennen kuin joudun taas jollekin kesäleirille, missä ei voi pelata edes jääkiekkoa. Pakolaukku on jo pakattu. Siinä on kolme sarjakuvalehteä, peliohjain, riisimuroja ja lätkäkortit.

Tuijotuksen syy selvisi sitten ruokapöydässä:

Äiti: Pate-kulta, Pentti-eno tulee meille kylään muutamaksi päiväksi.

Minä: Kuka on Pentti?



Äiti: Pentti-eno asuu ulkomailla.

Minä: Mikä on eno?

Isä: Tämä eno on pudonnut veneestä vähän liian monta kertaa.

Äiti: Älä kuuntele isääsi. Pentti on oikein mukava. Hän on tosin vähän... No, te tulette varmaan oikein hyvin juttuun.



Minä: Mikä on eno?

Isä: Vieläköhän Pentti on kasvissyöjä?

Äiti: Luultavasti. Kuinka niin?

Isä: Muistelen vain, että enon ruokkiminen oli melko haastavaa. Toivottavasti se eno tuo tällä kertaa omat kasvikset mukanaan.

Minä: Missä se nukkuu?

Äiti: Pentti nukkuu sinun sängyssäsi.

Minä: Missä minä nukun?

Äiti: Me laitamme sinulle patjan huoneesi lattialle.

Tänään oli melko ikävä päivä. Ensin kuulin, että joudun jakamaan huoneeni jonkun Pentin kanssa. Sitteen illalla isä tuli vihaisena kotiin. Hänen tärkeä tapaamisensa oli mennyt pilalle, kun hän oli joutunut selittämään, miksi hänellä oli laukussaan kokouspapereiden sijasta lätkäkortit, sarjakuvia ja riisimuroja. Minusta ne paperit eivät näyttäneet yhtään tärkeiltä. Tylysiltä ne näyttivät. Ei edes kunnan kuvia.

Minä muistan, että opettaja on puhunut jollain tunnilla enoista. Ne ovat suuria lintuja, jotka elävät



jossain kuumassa paikassa. Ne eivät osaa lentää. Se on hyvä, sillä minun huoneeni on aika matala. Olisi ikävää, jos se eno räpistelisi siellä ympäriinsä ja kakki kaikki paikat niin kuin se varpunen, joka lensi meidän olohuoneeseemme. Lentämisen sijaan enot ovat kovia juoksemaan ja ne voivat potkaista leijonan tajuttomaksi. Onneksi minä olin tarkkana sillä enotunnilla. Minä olen aika hyvä koulussa. Opettaja sanoikin kerran, että Pate pääsee vielä pitkälle, jos vain jaksaa juosta tarpeeksi kauas.



5. heinäkuuta

LÖYTÖJÄ

Kaikki ovat innoissaan Pentistä. Äiti on siivonnut koko talon. Siivotessaan hän löysi voileivän sänkyäni alta. Se oli viime vuodelta ja aika jännän näköinen. Isän sängyn alta äiti löysi uuden virvelin. Se oli viime viikolta ja ihan tavallisen näköinen.

Äiti: Oletko sinä ostanut taas uuden?

Isä: Se oli tarjouksessa.

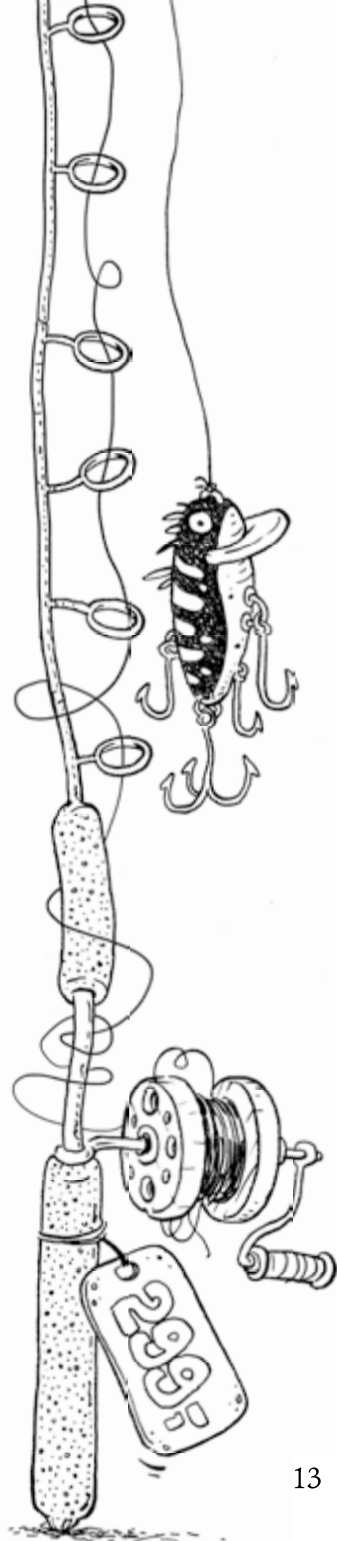
Äiti: Sinulla on näitä ennestään sata.

Isä: Sinä liioittelet. Enintään viisikymmentä ja kaikki ovat tarpeellisia.

Äiti: Oletko sinä koskaan laskenut, kuinka paljon kalaa me voisimme ostaa niillä rahoilla, jotka sinä olet käyttänyt kalastusvälineisiin?

Isä: Minä en alennu tuollaiseen keskusteluun.

Äiti: Sillä rahalla me voisimme syödä kaviaaria vuoden jokaisena päivänä seuraavien kymmenen vuoden ajan ja ruokkia vielä naapuritkin.



7. heinäkuuta

ENO

Kaikki oli valmista Penttiä varten. Minun sänkyä näytti ihan oudolta, kun lakanoissa ei ollut monstereiden kuvia. Osa hyllyistäkin oli tyhjennetty enoa varten. Tuntui siltä kuin asuisin täällä enää vain puoliiksi.

Silti on hienoa saada oma eno. Ella ja muutkin kaverit ovat varmaan kateellisia, kun minä talutan sitä puistossa. Minä olen yrittänyt laittaa enolle mukavat oltavat.

Tein sängystä sille pesän. Toin sinne ruohoa, heiniä ja oksia. Minä en tiedä mistä enot rakentavat pesänsä, mutta toivottavasti nämä kelpaavat.

Enot elävät kuumalla seudulla. Siksi käänsin patterin täysille, ettei se palelisi. Täällä minun huoneessani on nyt aika kuuma. Ikkunalaudalla oleva



sählypallo suli, mutta lämpö on hyvä juttu hautomisen kannalta. Jos eno nimittäin sattuu munimaan.

En tiedä, mitä enot syövät. Isä sanoi, että kasviksia ja että ruokkiminen saattaa olla hankalaa. Siksi toin enon pesään vähän kaikkea jääkaapista: sillivoileivän, salaattia, suolakurkun, keitetyn kananmunan ja kaurahiutaleita. En ole ihan varma, ovatko kananmuna ja silli kasviksia, mutta pistin ne kuitenkin kaikki tyynyn alle.

Enempää en ehtinyt, sillä nyt me lähdemme enoa vastaan lentokentälle.





7. heinäkuuta

ENOANSA

Iltapäivä oli jännittävä. Me ajoimme lentokentälle. Se on suuri. Siellä on paljon lasia ja käytäviä. Me asetuimme ovien eteen muiden odottajien sekaan.

Äiti: Ajatella, että siitä on jo seitsemän vuotta, kun näin Pentin viimeksi.

Isä: Entä jos me emme tunnista toisiamme?

Äiti: Pentin tunnistaa viiksistä.

Isä: Ja silmälaseista.

Minä hämmästyin. Harvalla linnulla nimittäin on viikset ja silmälasit.

Päättelin, että viiksiä ja silmälaseja tarvittiin tullin hämäämiseksi. Ehkä enojen maahantuonti oli kiellettyä. Minä olin tosi innoissani. Tosin minua harmitti, että olin unohtanut haavin kotiin. Onneksi minulla oli kuitenkin narua ja taskut täynnä jyviä. Olisi nimittäin noloa, jos eno karkaisi meiltä heti alkuun. Niin ei kävisi, jos se minusta oli kiinni. Siksi hiivin kauemmas, kun isä ja äiti yhä kurkistelivat lasiovien läpi matkatavarahalliin.

Olin juuri saanut enoansan valmiiksi, kun minun selkääni koputettiin paksulla sormella. Se vartija oli tosi tosi iso ja vihreäpukuinen.

Vartija: Mitä sinä täällä puuhaat?

Pate: Viritän tietysti ansaa enolle. Miten niin? (Aikuiset eivät koskaan tajua yksinkertaisiakaan juttuja.)



Vartija: Tämä on lentokenttä. Ei tänne saa tehdä ansoja. Joku voi loukkaantua.

Hän oli oikeassa. Minä loukkaannuin, kun vartija komensi minua siivoamaan jyvävänan, jonka olin väkällä ripotellut lattialle.

Pate: Mutta miten minä muka saan enon kiinni, jos se päättää rynnätä juoksuun heti portilta?

Vartija: Se ei kuulu minulle.

Sitten vartija otti minun lassoni.

Minä: Sinuna antaisin sen heti takaisin. Eno voi potkaista sinut tajuttomaksi.

Vartija: Vai että sellainen eno.

Minä: Sellainen. Eno on ulkomaalainen. Se tuo tullessaan hurjan erikoisia kasveja.

Vartija: Vai että sellainen eno.

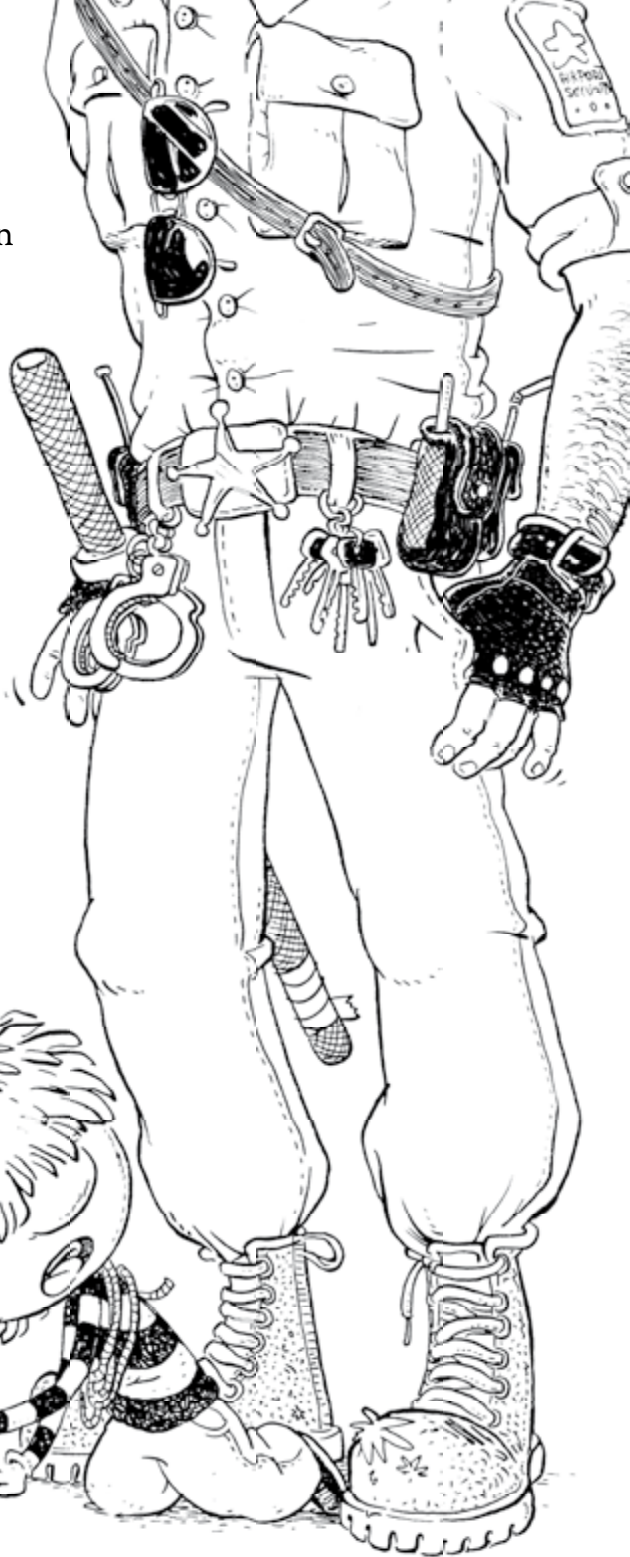
Minä: Sellainen. Enon kanssa pitää olla varovainen.

Se voi olla vaarallinen.

Vartija: Vai että sellainen eno.

Minä: Sellainen. Eno on naamioitunut tekoiviiksi ja silmälasihin, ettei tullu tunnistaa sitä.

Siihen se vartija ei sanonut enää, että sellainen eno. Hänelle tuli kiire jonnekin. Varmaan hän säikähti minun hurjaa enoani. Siitäpähän sai opetuksen.



Koska vartija vei minun lassoni, minä palasin äidin ja isän kanssa odottamaan enoa. Matkustajia tuli jo lasiovista. Niitä tuli paljon ja monenlaisia, mutta yksikään niistä ei ollut eno. Sitten ovet napsahtivat kiinni ja tuli autiota.

Isä: Ehkä Pentti on myöhästynyt lennolta.

Äiti: Se ei ole Pentin tapaista. Hän on hyvin tarkka.

Isä: Sen minä kyllä muistan. Viime kerralla hän hermostui, kun ei löytänyt toista sukkaansa. Syytti minua sukkavarkaaksi, pakkasi tavarat ja palasi kotiinsa.

Äiti: Niin, Pentti haluaa, että asiat sujuvat aina järjestelmällisesti.



Juuri silloin lasiovet taas aukenivat.

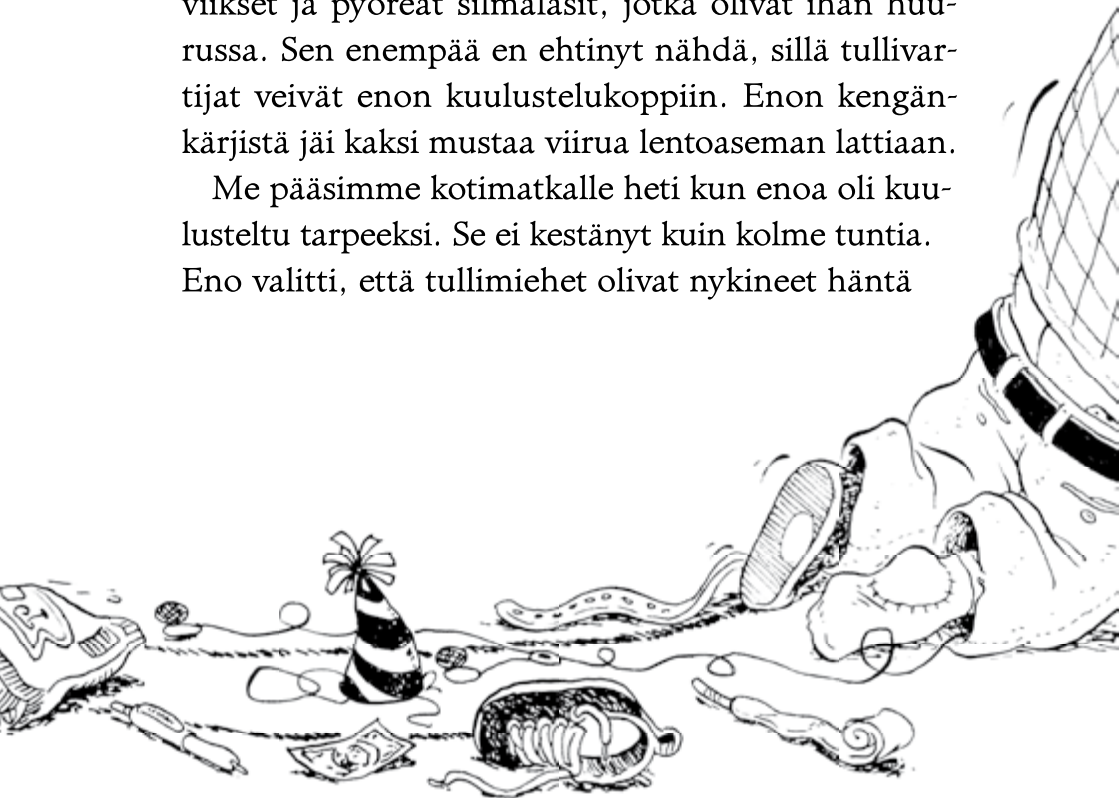
Äiti: Pentti!

Isä: Asiat eivät taida nyt sujua.

Eno ei tullut yksin. Kaksi vihreäpukuista miestä ta-
lutti häntä välissään. Tai oikeastaan raahasi, sillä
enoa ei näköjään huvittanut kävellä itse.

Minä olin kyllä vähän pettynyt. Pentti-eno ei ollut-
kaan lintu. Hän oli lyhyt ja pullea mies, jolla oli isot
viikset ja pyöreät silmälasit, jotka olivat ihan huu-
russa. Sen enempää en ehtinyt nähdä, sillä tullivar-
tijat veivät enon kuulustelukoppiin. Enon kengän-
kärjistä jäi kaksi mustaa viirua lentoaseman lattiaan.

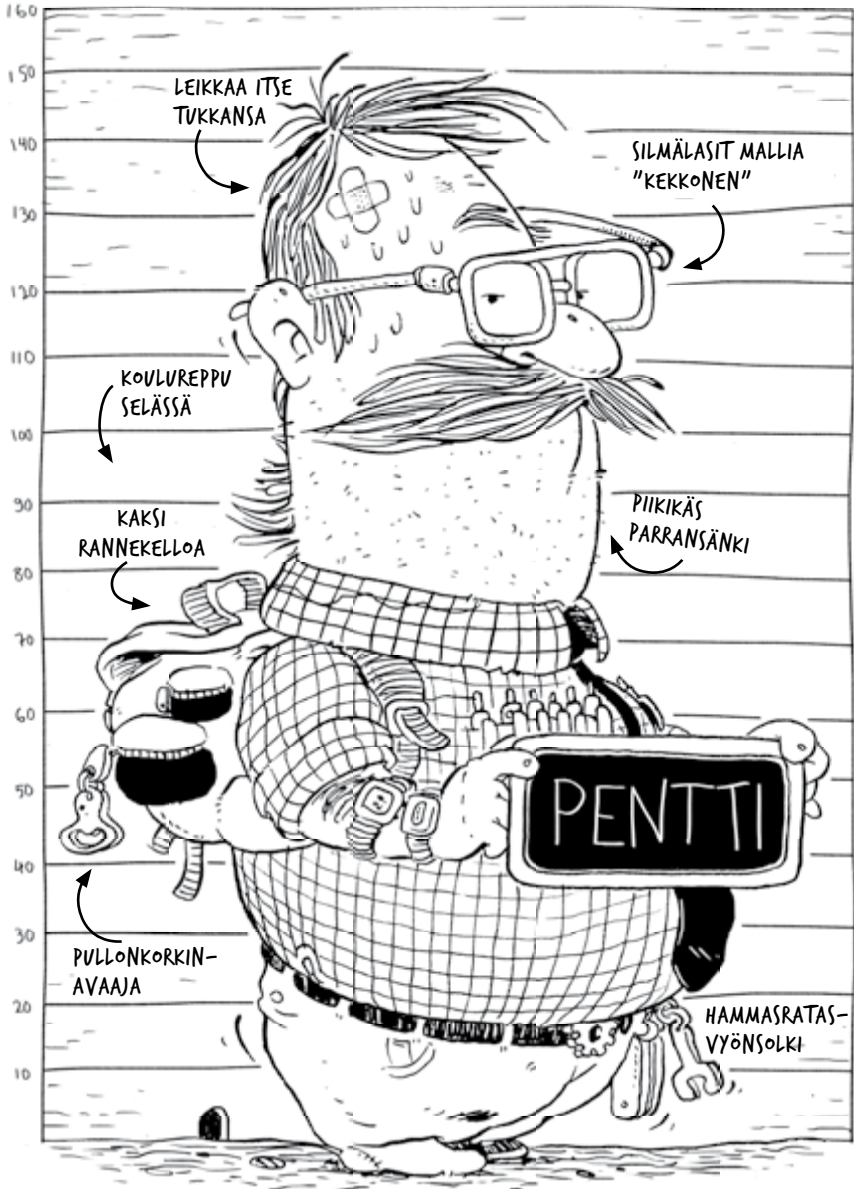
Me pääsimme kotimatkalle heti kun enoa oli kuu-
lusteltu tarpeeksi. Se ei kestänyt kuin kolme tuntia.
Eno valitti, että tullimiehet olivat nykineet häntä



ENO

TUNNUSMERKIT:

- IKÄ: ALLE SATA
- HARRASTUKSET: KUULAKÄRKIKYNÄT,
- HAMMASRATTAAT, KELLOKORTTIEN KERÄILY, VIIKSET





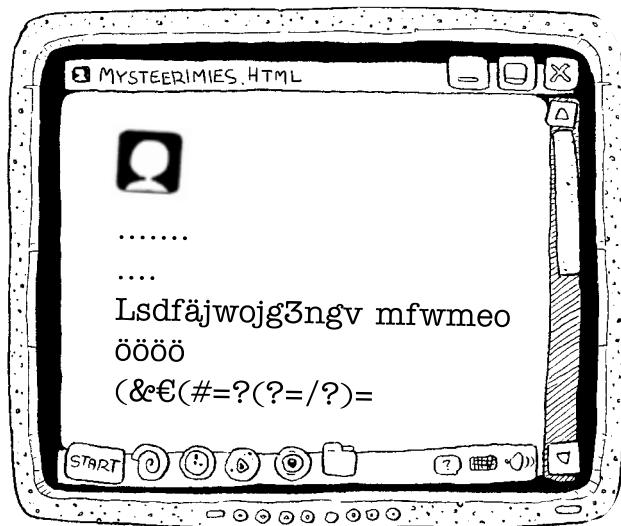
Ella



Paten päivityksissä on potkua!

ELLA JA KAVERIT -kirjoista tuttu Pate saa nyt oman humoristisen kirjasarjansa. Helppolukuista tekstiä rydyttää Pasi Pitkäsen vauhdikas kuvitus.

Tuukka teki minulle tämän tosi tosi supersalaisen nettisivun. Tänne voi kirjoittaa mitä mieleen juolahtaa, eikä kukaan saa koskaan tietää. Hieno homma. Minä voin kirjoittaa kaiken, mitä mielessäni liikkuu. Aloitan heti.



L842
ISBN 978-951-31-7800-0

Kannen kuvat: Pasi Pitkänen
www.tammi.fi

Nyt ei kyllä juolahda mieleen mitään muuta.



9 789513 178000